

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 112/16
U Luxembourg 19. listopada 2016.

Presuda u predmetu C-582/14
Patrick Breyer/Savezna Republika Njemačka

Operator internetske stranice može imati legitiman interes za pohranjivanje određenih osobnih podataka posjetitelja radi obrane od kibernetičkih napada

Dinamična adresa internetskog protokola posjetitelja za operatora stranice predstavlja osobni podatak ako taj operator raspolaže pravnim sredstvima koji mu omogućuju identifikaciju posjetitelja o kojem je riječ pomoću dodatnih informacija kojima raspolaže pružatelj internetskog pristupa tog posjetitelja

Patrick Breyer protivi se pred njemačkim sudovima tomu da internetske stranice njemačkih saveznih službi koje posjećuje registriraju i pohranjuju njegove adrese internetskog protokola (IP adrese)¹. Te službe registriraju i pohranjuju, uz datum i vrijeme posjeta, i IP adrese posjetitelja radi sprečavanja kibernetičkih napada i omogućavanja kaznenih postupaka.

Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud, Njemačka) obratio se Sudu kako bi saznao predstavljaju li i „dinamične“ IP adrese u tom kontekstu u odnosu na operatora te internetske stranice osobni podatak i uživaju li zaštitu predviđenu za takve podatke. Dinamična IP adresa je IP adresa koja se mijenja prilikom svakog novog povezivanja na internet. Za razliku od statičnih IP adresa, dinamične IP adrese ne omogućuju uspostavu veze, preko datoteka dostupnih javnosti, između određenog računala i fizičke veze s mrežom kojom se koristi pružatelj internetskog pristupa. Stoga jedino pružatelj internetskog pristupa P. Breyera raspolaže dodatnim informacijama potrebnima za njegovu identifikaciju.

Nadalje, Bundesgerichtshof želi znati mora li operator internetskog pristupa, barem načelno, imati mogućnost prikupljanja i kasnijeg korištenja osobnim podacima posjetitelja kako bi osigurao normalno funkcioniranje svoje stranice. U tom smislu navodi da većina njemačke doktrine tumači njemačke propise u tom području na način da te podatke treba pobrisati nakon sesije posjeta, osim ako su potrebni za obračun usluga.

Svojom današnjom presudom Sud odgovara, kao prvo, da dinamična IP adresa koju registrira „pružatelj usluga internetskih medija“ (tj. operator internetske stranice, u ovom slučaju njemačke savezne službe) prilikom posjeta njegovoj internetskoj stranici dostupnoj javnosti predstavlja, u odnosu na tog operatora, osobni podatak² ako raspolaže pravnim sredstvima koji mu omogućuju identifikaciju posjetitelja pomoću dodatnih informacija kojima raspolaže pružatelj internetskog pristupa tog posjetitelja.

Sud u tom smislu navodi da se čini da u Njemačkoj postoje pravni putovi koji pružatelju usluga internetskih medija³ omogućuju da se obrati, osobito u slučaju kibernetičkih napada, nadležnom

¹ IP adrese su nizovi brojeva koji se dodjeljuju računalima povezanim na internet kako bi se omogućila komunikacija među njima putem te mreže. Kad se posjeti internetska stranica, IP adresa računala koje šalje zahtjev šalje se poslužitelju na kojem se nalazi stranica koja se posjećuje. Ta je komunikacija potrebna kako bi se zatraženi podaci mogli prenijeti na pravilno odredište.

² U smislu Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL 1995., L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.)

³ Što se tiče ovog slučaja u kojem stranicama o kojima je riječ upravljaju njemačke savezne službe, Sud primjećuje da se čini da njemačke savezne službe djeluju, unatoč svojem statusu javnih tijela, u svojstvu pojedinaca.

tijelu kako bi ono poduzelo potrebne korake za dobivanje tih informacija od pružatelja internetskog pristupa i za pokretanje kaznenih postupaka.

Kao drugo, Sud odgovara da se pravu Unije⁴ protivi propis države članice u skladu s kojim, u nedostatku posjetiteljeve suglasnosti, pružatelj usluga internetskih medija može prikupljati i koristiti se posjetiteljevim osobnim podacima samo u mjeri u kojoj su to prikupljanje i korištenje potrebni za omogućavanje i obračunavanje konkretnog korištenja uslugama od strane tog posjetitelja a da cilj osiguranja općeg funkcioniranja tih usluga ne može opravdati korištenje tim podacima nakon sesije njegova posjeta.

Sud podsjeća na to da je prema pravu Unije obrada osobnih podataka zakonita, među ostalim, ako je potrebna u svrhe legitimnog interesa koji ima nadzornik ili treća stranka ili stranke kojima se podaci otkrivaju, osim kada su ti podaci podređeni interesu ili temeljnim pravima i slobodama osobe o kojoj je riječ.

Njemački propisi, kako ih većinom tumači doktrina, smanjuju doseg tog načela, isključujući mogućnost da cilj osiguranja općeg funkcioniranja internetskog medija bude predmet odvagivanja s interesom ili temeljnim pravima i slobodama tog posjetitelja.

U tom kontekstu Sud naglašava da njemačke savezne službe koje pružaju usluge internetskih medija mogu imati legitiman interes za jamčenje, nakon svakog konkretnog korištenja njihovim internetskim stranicama dostupnima javnosti, nastavka funkcioniranja svojih stranica.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

⁴ Tj. Direktiva 95/46